

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
 เมื่อวันที่ ๑๑ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐
ความรู้ทางด้านจิตใจสิ้นสุดเมื่อไร

(การปฏิบัติธรรมขั้นนี้รู้สึกยาวกว่าสองขั้นที่ผ่านมาอยู่มาก ลูกมีปัญหา เห็นแต่เพียงสิ่งหนึ่งพุ่งออกจากจิต พุ่งๆ แล้วก็ดับๆ บางทีก็ยิบๆ แยะๆ หากเผลอไปก็ไม่เห็นตอนที่มันพุ่งออกไปสู่ปลายจิต คือเรื่องราวที่ปรุงแต่ง ทุกข์จึงเกิดขึ้น บางครั้งมีสติได้อยู่ แต่ถ้าสติเผลอมันก็พุ่งไปต่อหน้าต่อตา ลูกปฏิบัติไม่เหมือนใคร จึงขอกราบเรียนถามหลวงตาว่าลูกบกพร่องตรงไหนบ้าง จะพิจารณาอย่างไรจึงจะหลุดพ้นจากโลกนี้ไปได้เจ้าคะ)

มันพุ่งไปไหนก็พุ่งไปเถิด แต่การพุ่งนั้นให้มีสติ มันอยากจะพุ่งไปไหนก็พุ่งไปปล่อยมันบ้างไม่มีอะไรแหละ มันจะพุ่งไปไหนก็ไม่ค่อยเกิดประโยชน์ ให้มีสติจับเอาไว้สติเป็นเชือกดึงเอาไว้ พอต้องการจะให้หยุดก็ให้ย้อนลงมาๆ สติจับดึงลงมาหานี้บ๊ายหายหมดเลย เข้าใจไหม เหล่านี้ผ่านมาหมดแล้ว แป๊บออกมามันรู้ทันที นอกจากไม่มีผู้ถามเท่านั้นเอง พอแป๊บออกมาทางไหนมันรู้ทันทีๆ นั่นละความรู้ทางด้านจิตใจสิ้นสุดเมื่อไร นอกจากไม่มีใครเกี่ยวข้องก็เหมือนไม่รู้ไม่รู้เฉยไป หูหนวกตาบอดไป ถ้าออกมาก็รับกันทันทีๆ เลย

รับชมและรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*

และเครือข่ายทั่วประเทศ